

## СЕКЦІЯ № 7. ГОСПОДАРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

*Науковий керівник: Цирфа Г. О., к.і.н., доцент*

### ОРГАНІЗОВАНА ЗЛОЧИННІСТЬ У СФЕРІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ

***Богуцький Дмитро Олександрович***

*курсант взводу ПМП-37*

*факультету податкової міліції, НУДПСУ*

*Науковий керівник:*

***Завидняк В.І.***

*кандидат юридичних наук, ст.викладач кафедри*

*фінансових розслідувань факультету податкової міліції*

Сфера господарської діяльності завжди посідає головне місце у житті будь-якого суспільства. Для нашої країни, що знаходиться на стадії глобальних соціальних перетворень ця діяльність має вирішальне значення для досягнення цілей демократизації суспільства, забезпечення прав і свобод громадян, побудови правової держави. Однак складнощі переходу від адміністративно-командної до ринкової системи господарювання породили в країні дестабілізацію соціально-політичної й економічної ситуації, яку не забарилися використати у своїх корисливих цілях організовані злочинні угруповання. Економіка, що реформується, зразу ж стала сферою пріоритетних інтересів організованої злочинності. Тому протидія цій злочинності має бути належно організованою на всіх рівнях з урахуванням факторів, які сприяють її розвитку для подальшого викорінення цієї проблеми як такої[2, ст.86].

Проблемам організованої злочинності в сфері господарської діяльності приділялась певна увага у роботах зарубіжних і вітчизняних вчених: Д. Албаніза, В.І. Борисова, Р. Андерсона, Ф. Вільямса, О.І. Гурова, О.Г. Кальмана, М.І. Мельника, В.С. Овчинського, В.О. Мандибури, В.В. Сташиса, В.Я. Тація, Л. Філліпса, В.І. Шакуна, А.М. Яковлева та інших учених.

Організована злочинність — це групова діяльність трьох або більше осіб, яка характеризується ієрархічними зв'язками або особистими відносинами, які дають змогу їх ватажкам витягати прибуток або контролювати території і ринки, внутрішні та зовнішні, за допомогою насильства, залякування або

корупції як для продовження злочинної діяльності, так і для проникнення у легальну економіку[1].

Перехід України до ринкових економічних відносин супроводжується посиленням позицій організованої злочинності, з причин відсутності надійних механізмів захисту нових економічних структур від її посягань.

Удосконалення економічних, політичних, соціальних, ідеологічних, духовних та інших відносин є тими чинниками, які підривають корені організованої злочинності. У боротьбі з цим явищем першочергового значення набувають загально-соціальні заходи удосконалення правоохоронної діяльності, для чого потрібно:

1) Завершити реформу економічної, соціальної, політичної та інших сфер суспільства на засадах чесної конкуренції та демократії.

2) Подолати глибоку кризу, в якій опинилась Україна при переході від адміністративно-командної системи господарювання до ринкової економіки.

3) Удосконалити управління економічними процесами, зміцнити контроль за мірою праці та споживання, виключити відмивання коштів, отриманих незаконним шляхом.

3) Створити ефективну податкову систему, яка забезпечила б стабільне і повне надходження фінансових ресурсів до казни держави

5) Створити сприятливі умови для розвитку малого і середнього бізнесу, щоб громадяни мали реальну можливість працювати в межах закону.

6) Запровадити попереднє вивчення банками фінансового стану фізичних та юридичних осіб, які звертаються з проханням про надання кредитів, а також мети, з якою ці кредити отримуються, та можливостей їх повернення.

7) Оскільки організована злочинність тісно пов'язана з корупцією запровадити обов'язкове декларування доходів усіма державними службовцями.

Велику увагу потрібно приділити спеціальним заходам протидії організованій злочинності. Так, суттєвого удосконалення вимагає чинне законодавство, що значною мірою заганяє економіку в "тінь". Крім того,

оскільки організована злочинність впливає з недосконалих економічних відносин, варто ввести нову наукову та навчальну дисципліну — економічну кримінологію, а також розробити загальнодержавну Програму боротьби з організованою злочинністю[4].

Вимагають перебудови організаційна структура та діяльність спеціальних підрозділів правоохоронних органів з боротьби з організованою злочинністю, професійна підготовка співробітників, їх правовий і соціальний захист, поліпшення матеріально-технічного забезпечення цих підрозділів. Належить удосконалити стратегію і тактику оперативно-розшукової та розвідувально-аналітичної роботи, всебічно вивчати криміногенні ситуації, пов'язані з функціонуванням кредитно-банківської системи.

Питання боротьби з організованою злочинністю мають широко висвітлюватись у засобах масової інформації. Активна протидія їй на загально-соціальному і спеціально-кримінологічному рівнях профілактики за чіткої взаємодії усіх її суб'єктів, тісному міжнародному співробітництві у цій сфері дасть змогу значно скоротити всілякі прояви організованої злочинності та мінімізувати її небезпеку для суспільства[3].

Отже, на сучасному етапі вирішення проблем боротьби з організованою злочинністю у сфері господарської діяльності може бути здійснено лише при вирішенні таких завдань, як: а) нормалізація умов господарської й комерційної діяльності; б) зменшення податкового тиску на виробників; в) посилення кримінальної відповідальності за найбільш небезпечні злочини у сфері господарювання; г) надійне правове забезпечення оперативно-розшукової діяльності; д) налагодження ефективної системи статистичного обліку й інформування відповідних контролюючих органів про такі злочини. Виконання даних заходів і завдань буде першим кроком до розбудови соціальної, правової держави, яка буде стояти на захисті законних прав та інтересів людини і громадянина.

*Список використаних джерел*

1. Рамкова Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти організованої злочинності 21.07.1997. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=995\\_786](http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=995_786).
2. Збірник наукових праць Харківського Центру вивчення організованої злочинності. Випуск перший. - Харків, 2000, 178с.
3. Кальман О. Взаємозв'язок організованої злочинності та корупції у сфері економіки - Вісник Академії правових наук. - Х., 1997. - №4. - 410с.
4. Литвак О М. Злочинність в Україні: стан, тенденції, заходи протидії (1992-1995 рр). - Автореф. дис. к.ю.н. - Харків, 1997.